

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De abscondita Christi D. vita, exhibita in SS. Sacramento. Nemo
manifestiùs cum Christo vivit, quam qui occultiùs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

ibique renascens gyrat per meridie[m], & seclit[ur] ad Aquilonem iustrans uniuersa, in circuitu pergit spiritus, & in circulos suos reuertitur. Sic enim homo fidelis quotidie renascitur & perlustrat quaecunq[ue] sibi quoq[ue] die praestanda sunt, ut renovatis animis cuncta velut in primo fervore peragat. Deniq[ue] sic Scriptura quotidie quasi primo die proponeret quae vitanda sunt vel agenda:

Deut. 26. Hodie Dominus Deus tuus praecipit tibi ut facias

mandata haec atq[ue] iudicia, & custodias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. Dominum elegisti ut sit tibi Deus, & ambules in viis eius: & Dominus elegit te hodie ut sis ei populus peculiaris.

Nonne id toto amplecteris peccore? An te punitet illius esse? An te illi totum tradere, nisi jam tradidisses? An quid cogitas retractandum? De his susceptus est, qui se cum Christo quotidie renascente non renovat.

F E R I A Q U A R T A .
DE ABSCONDITA CHRISTI DOMINI
VITA, EXHIBITA IN SANCTISSIMO
S A C R A M E N T O .

Verè tu es Deus absconditus, Deus Israel, Salvator. II. 45.

VERITAS PRACTICA.

Nemo manifestius cum Christo vivit,
quam qui occultus.

RATIO EST. Quia nemo manifestius vivit cum Christo, quam qui manifestius vivit vitam supernaturalem & spirituale[m]. Sed nemo manifestius vivit vitam supernaturalem quam qui cum Christo vivit occultus. Ergo nec manifestius cum Christo qui vivit, quam qui occultus, quo sensu declarabitur.

I. P U N C T U M .

VERÈ tu es Deus absconditus Primò quidem in ipsa Divinitate, in ipsa Divinitatis natura, in stupendis divinae naturae attributis in praesentia invisibili, in sapientia investigabili, in bonitate inenarrabili & cunctis aliis incomprehensibilibus. Caligo sub pedibus eius & ascendit super Cherubim, & volavit, volavit super pennas ventorum, & posuit tenebras latibulum suum. Qui lucem inhabitat inaccessibilem, quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest. Quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & investigabiles viae eius!

Pf. 17.

1. Tim. 6.

Rom. 11.

Col. 1. & 2.

1. Cor. 2.

Secundo in incarnatione, quae est **Mysterium absconditum à saeculo & generationibus**, in quo non modo latebat Divinitas, sed & thesauri omnes Sapientiae & Scientiae in Christo erant absconditi. **LOQUIMUR** Dei Sapientiam, quae in Mysterio abscondita est, inquit Apostolus, quam nemo principum huius saeculi cognovit, si enim cognovis-

sent nunquam Dominum gloriae crucifixissent. **IBI abscondita est fortitudo eius**, ait Prophetia. Posset etiam cogitari vita ejus occulta & abscondita, qua vel totos triginta annos latuit, vel toto vitae tempore non alius quam fabri filius est habitus. **Nonne hic est fabri filius? NONNE hic est fabri Filius Mariae?**

Hab. 3.

Matth. 13.

Matth. 6.

Tertiò in sanctissimo Sacramento, ubi non modò Divinitas sed & Humanitas prorsus abscondita: ubi quidquid est, totum mirabile, totum stupendum est, ubi consecratio, ubi operationes, ubi effectus, ubi omnia longè renotanda sensibus, mysterium fidei totum, nec ipsa humana ratione curiosius investigandum, **Verbu[m] Christi defraudari non possumus**, sensus verò noster deceptus facilissimus est, inquit S. Chrysostomus.

Quartò denique in animis nostris, verè Christus Dominus est, sed verè Deus absconditus, **Dei vobis**, inquit Apostolus, secundum divinitatis gloriae suae, virtute corroborari per Spiritum ejus, in interioribus hominum, Christum habitare per fidem in cordibus vestris. Et rursum: **An non cognoscitis vosmetipsos, quia Christus Iesus in vobis est?** Sic & nos in ipso sumus, in ipso manemus, in ipso vivimus: **Manet in me, & ego in vobis. Qui manducat carnem & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo, sicut misit me vivens Pater & ego vivo propter Patrem: & qui manducat me & ipse vivet propter me.** Sed vita illa nostra, vita est abscondita, vita occulta hominibus. **Mortuus enim estis**, ait Apostolus, & **vita vestra est abscondita cum Christo in Deo.**

Ephes. 3.

1. Cor. 13.

Joan. 15.

1b. 6.

Coloss. 3.

Atque hinc veritas practica, quae modò expendatur, **Vi nemo manifestus cum Christo vivit,**

Quam qui occultus; hanc enim certam & manifestam notam agenda cum Christo vitæ declarat Apostolus, si vita sit abscondita; Sed & aperta est ratio: quod enim clarius quam quod nemo manifestus cum Christo vivat, quam qui manifestus vitam vivit spirituales & supernaturalem, cœlestem & divinam? *Quid delicias aspernari pro deliciis habent*, inquit sanctus Gregorius Nazianzenus, *qui in mundo nihil habent, & mundo superiores sunt*; qui cum in carne sint, extra tamen carnem vivunt. Vel, ut ait alter sanctus Gregorius Papa: *Qui voluptatibus carnis renuntians cuncta sua terrena desideria per disciplinam cœlestem custodiam calcat, ut nihil jam, quod caroblanditur, libeat; nihil, quod carnalem vitam irrucciat, spiritus perhorrescat.* Hæc est scilicet vita spiritualis, vita supernaturalis, vita Christiana, vita in Christo acta. Sed an sit vita tua, tu ipse videris.

Oratione de pace.

Hom. I. in Evang.

II PUNCTUM

AT QUI manifestus nemo vitam illam vivit supernaturalem quam qui cum Christo vivit occultus.

Tribus modis intelligi potest occulta cum Christo vita. Primò si remota sit à secularibus negotiis & curis, qualis est Regularium, vel eorum vita; qui domi suæ privatam & arciozem vivendi normam servant. Secundò si vita quidem sit publica & civilis quantum ad vacationem & ministeria, sed multa in occulto bona faciant, sive quæ Deum respiciunt in frequentandis Sacramentis & aliis piis obeundis exercitationibus; sive quæ proximum in largis elemosynis, sive quæ ipsos spectant in variis virtutum actibus frequentandis.

Tertiò denique sive illi religiosi sint sive seculares; sive privati seu publici: sive soli sibi vacantes, sive proximorum salutem: sic tamen vivunt ut animam & omnia sua interna conforment quantum cum gratia possunt, Evangelicis præceptis, & consiliis, qui beatos credunt pauperes spiritu, & miseros divites: qui beatiore eos putant qui lugent quam qui rident; & qui beatissimos se dicunt potius si male dicantur pro justitia, quam si ab hominibus honorentur & benedicantur. Hi sunt præcipue, quos dicimus occulte cum Christo vivere: & hi sunt præ & cæteris qui manifestus vitam vivunt supernaturalem; quia quod in illis est occultus, hoc ipsum est magis supernaturale, hoc est magis supra humanam naturam, & communem vivendi modum: ampe in divitiis paupertatem colere; in hono-

ribus humilitatem; in deliciis asperitatem, in abundantia penuriam; in varia negotiorum diversitate, eandem servare animi æqualitatem, & puram Deo placendi intentionem; quid occultius? quid rarius? & quid simul sublimius & excellentius? *Rara hæc avis super terram*, ait sanctus Bernardus. Hæc est aquila, inquit sanctus Gregorius de qua Job, *Nunquid ad præceptum suum elevabitur aquila, & in arduis ponet nidum suum?* *Hæc mulier amicta sole & luna sub pedibus eius, cui data sunt alas duas aquila magna, ut volaret in desertum, & in deserto deliciis affluens, inde ascenderet innixa super dilectum suum, ut est in Cantici;* & in Apocalypsi; ad illud ipsum exprimentum, quod dicimus de occulta vita, quæ est manifestus vita spiritualis & supernaturalis. O verè thesaurus in agro absconditus, pro quo emendo vendi debent universa.

Iob. 39.

31. Mor. 19.

Apoc. 12.

Cant. 8.

III PUNCTUM

NEMO igitur manifestus cum Christo vivit quam qui occultus. Nam sicut nemo manifestus vitam vivit spirituales & supernaturalem quam qui vivit occultus; sic nemo manifestus cum Christo vivit, quæ qui vivit illam vitam spirituales quæ tota Christi est, sicut vita Christi tota lex & vita spiritus: *Lex spiritus vita in Christo lesu.*

Rom. 8.

Quamobrem colenda illa vita occulta & abscondita, reprimendi naturæ motus qui apparere gestunt, expectandum quod monet Apostolus: *Donec Christus apparuerit vita vestra, tunc, inquit, & vos apparebitis cum ipso in gloria;* unde & concludit: *mortificate ergo membra vestra quæ sunt super terram, id est, quamdiu in terræ estis, quamdiu in hac mortali vita vivitis, quæ est velut hybernū tempus quo arbores videntur mortuæ, & cum verno sole reflorescunt, sic vos existimate mortuos quantum ad naturæ corruptæ motus inordinatos.*

Coloss. 3.

Sic præclare sanctus Augustinus in illum Psalmi versiculum; *Et exaltabit cornu populi sui: MO- DO fructus per hybernū in radice non apparent: attendū quasi aridas arbores per hyemem; qui non novit vivere, aridam putat vitam, & forte juxta est qua vere aruit: similes sunt amba per hyemem, illa vivit, illa mortua est, sed illius vita, & illius mors in abscondito est. Aestas præcedit, vita illius clarificatur mors; illius manifestatur, præcedit horror foliorum, fecunditas fructuum, vestitur vitis in facie ex eo quod habebat in radice. Ergo modo, fratres, tales sumus quales sunt & alij homines. Quomodo nascuntur, manducant, bibunt, vivunt, & vestuntur, transigunt vitam istam, sic & san-*

Pf. 148.

Hi. Aliquando res ipsa decipiunt homines & dicunt: ecce postquam cepi esse Christianus; nunquid non es dolet caput, aut quia Christianus est quid habet plus à me? O vita arida, attendi iuxta te vitam nudam in hyberno sed non aridam per aestatis vim. Et veniet Dominus honor noster qui latet in radice, & tunc exaltabit cornu populi sui. Itemque in hunc Psalmi trigelimi versum,

Abscondes eos in abscondito vultus tui, ESTO, inquit, domus eius, & erit domus tua; habitet in te, & tu habitabis in eo; si eum exaspera in hoc saculo, in corda tuo: ille post hoc saculum, excipiet te vultu suo.

Psalm. 30.

Vide in 1. parte, die 14. Januarij.
Nemo securè apparet, nisi qui libenter latet.

FERIA QUINTA.
SOLEMNITAS
SANCTISS. SACRAMENTI.
DE CONVERSATIONE DOMINI MANIFESTATA
IN SANCTISSIMO SACRAMENTO.

Hic est Deus noster, & non estimabitur alius adversus eum. Hic adinvenit omnem viam disciplina: post hæc, in terris visus est, & cum hominibus conversatus est. Baruch. 3.

Dilicia mea esse cum filiis hominum. Prov. 8.

VERITAS PRACTICA

Quibus amarum est conversari cum Christo, delicias eius convertunt in amaritudinem.

RATIO EST, Quod cum delicia Christi sint conversari cum hominibus, delicias illas convertunt in amaritudinem, qui amarum Christo reddunt suam conversationem.

Sed quibus amarum est cum Christo conversari, amarum Christo reddunt suam conversationem.

Ergo illi delicias Christi convertunt in amaritudinem; quod sanè est & multum commune & multum execrabile.

I. PUNCTUM.

DE Christo Domino conversante inter homines dum viveret, tria possent fructuosè cogitari. Primum quam facilis semper esset & accommodatus ad omnes excipiendos; idcirco *fructus campi* dicitur non hortorum: & *lilium convallium* non montium quia liberius itur ab omnibus in campos

Cant. 2.

quam in hortos qui clausi sunt, & in convalles facilius descenditur quam in montes ascendatur. Secundum, quàm suavis esset & jucunda conversatio de qua scilicet dictum erat: *Non habet amaritudinem conversatio illius, nec radium convicius illius, sed latitiam & gaudium.* Tertium denique, quam esset benefica, fructuosa & utilis; ut qui bene omnibus vellet & faceret, quantum in se erat, & omnes ad se ideò invitaret: *Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos.* Idque unum dolabat maximè si venire nollent: *Et non vultis venire ad me ut vitam habeatis.*

Sap. 8.

Matth. 11.

Joan. 5.

Hæc autem tria quàm facile appareant in sanctissimo Sacramento quis non videt? quid facilius ad aditum? quid familiarius ad congressum? quid suavius ad usum? quid ad fructum utilius? Certè dum Christus viveret, sic in uno se continebat loco ut non esset in alio? at modò quàm in multis & diversis! Sic uni sæpe se homini applicabat, ut non sic aliis intenderet; at modò simul omnibus qui se volent. Sic invitabat ad se omnes, ut tamen Discipulos & Apostolos haberet conjunctiores: jam verò singuli facti sunt eius contubernales, convivæ & commensales. *Intra te*

Dant. 39.